

[Ragnhild Andersen.]

med Krav om, at Loven blev underkastet en gennemgribende Revision. I Stedet for blev Lovens Beskyttelse af Lejerne ringere og ringere. Jeg kan henvise til Bestemmelsen om frivillige Overenskomster, der blev gennemført i 1943, eller Varmebestemmelserne, der Aar for Aar ændredes i Grundejernes Favør. Men efter Befrielsen satte Kravet om Revision paa ny ind, fremsat her i Tinget af mit Partis Ordfører dengang, det daværende Medlem Hr. Leth Mouritzen. Ved den aarlige Forlængelse i Maj 1946 lykkedes det at samle hele Folketingsudvalget om en Udtalelse, der paalagde Indenrigsministeren at nedsætte en Kommission til Forberedelse af en almindelig Revision af Huslejelovgivningen, hvilket Ønske daværende Indenrigsminister Kjær opfyldte i Juli 1946. Sandheden om denne Sag er derfor, at det var Venstregeringen, der nedsatte Kommissionen for at revidere Loven, medens det var den socialdemokratiske Regering, der ophævede den.

I sin Fremsættelsestale har den højtærede Boligminister endvidere oplyst, at han i Januar Maaned i Aar gav Huslejekommissionen den Opgave at fremkomme med en Indstilling vedrørende for det første Aagerparagraffernes Anvendelse paa Nybyggeriet, for det andet Beskyttelse af Lejligheder opført efter 1939, for det tredje Fremlejebestemmelserne og for det fjerde Udligning af Huslejeniveauerne i gamle og nye Ejendomme. Det blev oplyst, at de tre første Punkter var presserende, medens det sidste ikke hastede, formentlig under Hensyn til at man først ønskede Forhandlingerne om de 2-aarige Overenskomster afsluttet. Men da der ikke har kunnet opnaas Enighed om disse Spørgsmaal i Huslejekommissionen, blev den ophævet, og Ministeren nedsatte i Stedet sine Embedsmandsudvalg, idet han dog samtidig oplyste, at Embedsmændene ikke vilde kunne finde Tid til inden Udgangen af Maj at fremkomme med Forslag til Ændringer, hvorfor Ministeren nu foreslaar en saa godt som uændret Forlængelse til 31. December 1948. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal: Hvordan kan den højtærede Boligminister forsvare den 10. Maj at stille Forslag om Sagerne Udskydelse i yderligere 7 Maaneder, efter at han selv allerede i Januar har ment, at de var presserende, og paalagt Kommissionen at fremkomme med en Indstilling saa betids, at Ændringerne kunde gennemføres pr. 31. Maj? Vi har jo dog ikke faaet et Boligministerium, for at Sagerne skulde forhales og vare endnu længere. Tilmed hører Undskyldningen om

Embedsmændenes Travlhed jo ingen Steder hjemme. De vigtigste af de Opgaver, Boligministeren i Januar kaldte presserende, kan løses temmeligt enkelt. Beskyttelsen af de mange Lejligheder, der er opført under og efter Krigen, kan gennemføres ved i Lovgivningen at ændre Aarstallet 1939 til 1947 eller 1948 eller ved helt at ophæve Lejelovsbekendtgørelsen om det nye Byggeri. Aagerparagrafferne kan bringes i Anvendelse over for alt Nybyggeri ved en ganske lille og simpel Ændring, ved at § 34, Stk. 2 og 3, udgaar, og det kan da umuligt være disse Ting, der volder Boligministeren og hans Embedsmænd det store Besvær. Hvis den høje Rigsdag saa vilde være saa venlig at lægge den samme Villighed for Dagen, som altid kan præsteres, naar vi behandler Skatte love eller Hjælpeforanstaltninger til Landbruget, vilde disse let overskuelige Ændringer kunne gennemføres ved tre Behandlinger i hvert Ting og være bragt i Hus inden Aften. Derved vilde 60 000 Hjem, hvis Økonomi vi i de foregaaende Dage har bidraget til at ryste ved at vedtage store direkte og indirekte Skatter til omkring 180 Mill. Kr., blive frigjort for den Trusel, der stadig hænger over Hovedet paa dem: vilkaarlig Lejeforhøjelse, der, om den ikke imødekommes, efterfølges af Opsigelse. Det havde været en værdig Opgave for den højtærede Boligminister, om han havde blandet sig i det storpolitiske Forlig, der netop er indgaaet, med et Krav om, at disse mange ulykkelige Hjem fik at føle, at de var i Baad med alle os andre, ikke alene naar der skal betales Skatter.

Hvad opnaar Boligministeren ved at lade et eller to Embedsmandsudvalg arbejde indtil Efteraaret? Forhaabentlig faar han nogle juridisk uangribelige og ulastelige Paragraffer, men han kommer til at savne den praktiske Sagkundskab, som Lejerne, der hver Dag har Problemerne inde paa Livet af sig, kan give ham. Selv om Ministeren havde modtaget Kommissionens Indstilling i Form af en Flertals- og en Mindretalsindstilling, saa var det dog en Vejledning, som vilde have givet Ministeren bedre Forudsætninger for at løse Problemet, baade nu og til Efteraaret. Den højtærede Minister valgte i Stede for at lytte til de fremsatte Grundejertoner om, at Kommissionen lige saa godt kunde opløses, naar man ikke kunde blive enig om en generel Lejeforhøjelse til Grundejerne. Grundejernes Krav om Huslejeforhøjelse har ingen Berettigelse. Deres Ejendomme er i Øjeblikket udlejet med 100 pCt. De har i en uhyggelig Grad forsømt deres kontrakt-